

چرا خدا کسانی را که در فرهنگ و مذاهب دیگر متولد و زندگی می کنند داوری می کند؟

این پرسش با این پیش فرض مطرح شده که امکان نجات به جایی بستگی دارد که ما بزرگ میشویم و به آنچه می اندیشیم. زندگی میلیونها انسان که با ادیان غلط متولد شده اند، یا بی دینی متولد شده اند در اعصار و قرون این ایده را رد میکند. بهشت محل سکناى ابدی برای کسانی که شانس کافی برای بزرگ شدن در خانه های مسیحی در ملتهای آزاد را داشته اند نیست، بلکه برای آنهاست که به مسیح از “هر طایفه و زبان و قوم و ملت” (مکاشفه ۵: ۹) ایمان آورده اند. افراد از همه ملتها و در همه اعصار و قرون به یک طریق نجات یافته اند، با فیض خدا به گناهکاران ناشایسته، نه بخاطر آنچه ما میدانیم، جایی که متولد شده ایم یا طریقی که به ما آموخته شده، بلکه “زیرا محبت خدا توسط روح القدس که به ما بخشیده شد، در دلهای ما ریخته شده است.” (رومیان ۵: ۵).

در حالی که بعضی ممکن است محتوای کتاب مقدس و آموزه های مسیح را انکار کنند، همانها بدون دلیل از هر دانشی نسبت به تشخیص درست و غلط و از علم به وجود خدا نیز محروم هستند. رومیان ۱: ۲۰ به ما می فرماید، “از آغاز آفرینش جهان، صفات نادیدنی خدا، یعنی قدرت سرمدی و الوهیت او را می توان با ادراک از امور جهان مخلوق، به روشنی دید. پس آنان را هیچ عذری نیست.” در واقع، چنین نیست که برخی افراد درباره مسیح نشنیده باشند. بلکه، مشکل این است که آنها چیزی را که شنیده اند و آنچه را به وضوح در طبیعت دیده اند انکار میکنند. در کتاب تثنیه ۴: ۲۹ اعلام میدارد که، “از آنجا یهوه خدای خود را خواهید جست و او را خواهید یافت، به شرطی که او را با تمامی دل و جان بجوید.” این آیه یک اصل مهم را می آموزد: هرکه به درستی در جستجوی حقیقت باشد او را خواهد یافت. اگر شخصی خالصانه طالب شناخت خدای حقیقی باشد، خدا خود را به وی خواهد شناساند.

آنها که در ادیان باطل هستند همیشه در معرض این آموزه نجات و رهایی توسط اعمال نیک هستند. اگر آنها ایمان داشته باشند که میتوانند این خدای قدوس و کامل را با رعایت قواعد و قوانین راضی کنند، خدا به ایشان امکان خواهد داد که به تلاششان در جهت توجیه خود ادامه دهند تا زمانی که وی خود همه را بدرستی داوری نماید. هرچند اگر ایشان به تحریک یک وجدان بیدار توسط خدا پاسخ دهند و او را با گریه طلب کنند، همان کاری که باجگیر در معبد کرد، “خدایا، بر من گناهکار رحم کن” (لوقا ۱۸: ۹-۱۴)، خدا با راستی و رحمتش به وی پاسخ خواهد داد.

فقط در مسیح نجات دهنده یک فرد از عاقبت گنااهش و شرمساریش رهایی می یابد، حق ما در برابر داورمان تنها بر این مبنا برپا شده: کار پایان یافته مسیح مصلوب که خون خود را فدا کرد که ما بتوانیم زنده بمانیم (یوحنا ۱۹: ۳۰). ما با خون او از بند گناهان رهایی می یابیم (مکاشفه ۱: ۵). او ما را در بدن زمینی خود با مرگ خود پذیرا شده است (کولسیان ۱: ۲۲). مسیح گناهان ما را در بدن خویش روی صلیب تاب آورد تا با زخمهایش ما را شفا دهد (۱ تیموتی ۲: ۲۴). با اهدای جسم مسیح در قالب یک قربانی برای همه، ما تقدیس گشته ایم (عبرانیان ۱۰: ۱۰). مسیح یکبار برای همیشه ظاهر شد تا گناه را با قربانی کردن خویش از ما دور سازد (عبرانیان ۹: ۲۶). خدا پسر خود را فرستاد تا خشمی را که ما

خودمان سزاوارش بودیم پاک گرداند (۱ یوحنا ۴: ۱۰). جزای گناهی که به حق گردن ماست با فیض و از راه ایمان بخشیده شده است، نه بواسطه اعمال صالح خودمان (افسیان ۲: ۸-۹).

آخرین دستورات حیاتبخش مسیح این بودند که پیروانش این خبر خوش را در سراسر گیتی و تا اقصا نقاط جهان به گناهکاران برسانند که او باز خواهد گشت و زندگان و مردگان را داوری خواهد کرد. (متی ۲۸: ۱۸-۲۰، تیموتی ۴: ۱). هر جا که قلبهایی توسط روح القدس باز شده اند، خدا پیام آورانش را برای پر کردن این قلبهای باز با حقایقش میفرستد. حتی در کشورهایی که موعظه در باره مسیح در آنها قانوناً ممنوع است، حقیقت خدا باز هم راه خود را برای آنها که حقیقتاً آن را میجویند پیدا میکند، که این شامل اینترنت نیز میشود. داستانهای کلیساهای پررونق خانگی در چین، مکالمات با مسیح در ایران و سایر کشورهای اسلامی، و جوانانی که در فضاهای مجازی و از راه دور در سراسر جهان تاخت و تاز میکنند همه و همه گواهی بر قدرت نامحدود محبت و رحمت خدا می دهد.

منبع: www.gotquestions.org

منبع : کتاب عیسی در میان خدایان دیگر
نوشته راوی زاکاریاس

